

50. VÝROČIE ZÁKLADNEJ ŠKOLY NITRIANSKA BLATNICA

Vážení priatelia, jubileum je vďačnou príležitosťou nielen na spomienky a stretnutia, ale aj na bilanciu dosiahnutých výsledkov.

Dňa 23. júna 2012 uplynulo 50 rokov odvtedy, čo dverami budovy terajšej školy prešli jej prví žiaci. Výročie školy je príležitosťou

na to, aby sme si pripomenuli jej hlavné poslanie - poskytovať svojim žiakom základné vzdelanie, vyzbrojiť ich vedomosťami a zručnosťami, ktoré sa stanú pevným základom v ich príprave na povolanie a dobré sa uplatnenie sa v živote. Hoci škola v Nitrianskej Blatnici existuje od roku 1690 (už 323 rokov)

a plní toto poslanie, vždy mala problémy s vyhovujúcimi priestormi. Vyriešili sa až v roku 1962 - slávnostným otvorením novej budovy školy. Odvtedy z jej absolventov vyrástli odborníci v rôznych oblastiach, mnohí sa úspešne uplatnili v živote, stali sa významnými osobnosťami. Z mladšej budovy sa časom stala zrelá pani, ktorá podstúpila malé kozmetické úpravy, ale tie veľké zmeny ju, dúfajme, čoskoro omladia, pretože by to veľmi potrebovala. Päťdesiatročná história našej školy je naplnená skromnou, ale pritom zodpovednou a ušľachtilou prácou mnohých pedagogických i nepedagogických zamestnancov. Tvorili spoločne so žiakmi dejiny našej školy. S láskou a trpezlivosťou vstúpili žiakom základné vedomosti. V nespočetných mimovyučovacích činnostiach, veľakrát na úkor vlastného voľna, tvarovali ich osobnosti a charakter. My, ich nasledovníci, tiež chceme napredovať úspešne ďalej a splniť ciele, ktoré sme si vytýčili. Ve-

ríme, že sa nám to podarí.

Pri príležitosti tohto krásneho jubilea chcem vyjadriť poďakovanie všetkým, ktorí sa zaslúžili o dobré meno našej školy a jej rozvoj, predovšetkým učiteľom, žiakom, rodičom, predstaviteľom obce, sponzorom a priateľom.

Jubilantke želim do ďalších rokov veľa dobrých a usilovných žiakov, zanietených učiteľov a obetavých rodičov.

Žiakom želáme veľa neopakovateľných a jedinečných zážitkov, spomienok z prežívania spoločných chvíľ v škole. Aby v budúcnosti mohli povedať: "Toto je škola, kde som zažil prvú lásku, našiel si kamarátov na celý život a kde ma naučili základné veci pre život."

Mgr. Daniela Páleníková
riaditeľka ZŠ s MŠ

Stavba budovy novej školy očami pamätníkov

Riaditeľ školy pán Ferdinand Oravec vzhľadom na nevyhovujúce podmienky budov na vyučovanie zvolal na jedno nedeľné popoludnie mesiaca apríla mimoriadne rodičovské združenie pre potrebu riešenia tejto kritической situácie. Písal sa rok 1957. O účasť nebola núdza. Rodičovské združenie sa konalo v budove terajšieho farského úradu. Nielen vedenie obce a školy, ale aj samotní rodičia mali záujem o riešenie tohto už veľmi naliehavého problému. Ako sa aj ďalej ukázalo, boli aj ochotní sami pomôcť. Treba napokon uviesť, že žiaci 6.-9. ročníka museli cestovať do školy v Radošine.

Okrem všeobecných problémov, týkajúcich sa prevádzky školy samotnej, prišiel rad aj na problematiku stavby novej školy. Keďže som v tomto čase pôsobil pracovne v krajskom meste Nitra, bol som požiadaný o vykonanie návštevy na odbore školstva Krajského národného výboru Nitra. V pracovníkovi, ktorý mal v pracovnej náplni túto problematiku, som našiel ochotu a veľké porozumenie.

Nie všetci v našej obci mali však rovnaký zámer. Ako som vyšiel z budovy, na prekvapenie som sa stretol s tromi „nadšencami“, ktorí ale vybavovali svoje záležitosti - zámer postaviť na mieste „Na príložkách“ svoje rodinné domy. Tam totiž pôvodne mala stáť škola. My sme však mali aj iné alternatívy. Ten areál, kde teraz stojí budova novej školy, bol kvalitatívne najvýhodnejší a odsúhlasil ho pre výstavbu aj budúci investor a príslušné orgány. Vonkoncom však nebolo ľahké dostať stavbu školy do plánu výstavby. Vec sa naliehavým vybavovaním preda len podarila a v roku 1959 sa začalo so samotnou výstavbou.

Generálnym dodávateľom stavby bol stanovený n.p. Pozemné stavby Nitra, závod Topoľčany. Stavbyvedúcim bol menovaný Ján Procházka a majstrom stavby náš rodák pán František Ondrejka.

Keďže miesto osadenia stavby sa oproti projektu teritoriálne zmenilo, pričom pôvodná stavba mala stáť na dnešnom tzv. „tenispláci“, bolo potrebné z úrovne vedenia obce preložiť cca 150 m vodovodného potrubia a odstrániť objekt kúpaliska pre Samónov. Na organizovanú brigádu prišlo takmer 150 občanov, ktorí túto úlohu za dopoludnia zvládli.

Hrubú stavbu si generálny dodávateľ zabezpečil

vlastnými pracovníkmi, ale vzhľadom na vtedajší nedostatok pracovných síl, práce na vnútorných a vonkajších omietkach vykonali odborníci - murári miestnej drobnej prevádzkárne, čo dodávateľ kvitoval ako veľké gesto budúceho užívateľa. Vlastné práce omietok realizovali naši občania pod vedením Jozefa Čierneho a týmto zas najmä pri práci na fasáde pomáhali starší žiaci, ale aj páni učители, predovšetkým riaditeľ školy Ferdinand Oravec.

Vzhľadom na zájmovné ústretové kroky dodávateľ a investor súhlasili s viacerými vylepšeniami, niektoré navrhol i sám projektant pán staviteľ Miroslav Nágel. Obec zasa dodávateľovi prispela vybudovaním prízazdovej cesty od kaštiela po kotoľňu školy.

Ani po takom dlhom čase nemožno zabudnúť na veľkú ochotu a iniciatívu projektanta stavby p. Miroslava Nágela, topoľčianskeho rodáka, keď súhlasil s našim návrhom zmeny fasády a zakomponoval do nej prvky našich krojov, ktoré on sám doprojektovoval a vedúci fasádnickej čaty Jozef Čierny s pripraveným formami aj s jeho čatou stvárnil. Naviac pán Nágel zabezpečil i akad. maliara p. Zátka na vyprojektovanie obrazu, ktorý je vyhotovený na fasáde pri vstupe do budovy a vo veľkej miere krásli toto priechlie a znamená: prácu - učenie - a hru.

Už od samotného prvopočiatku dodávateľ zapojil túto stavbu do súťaže o tzv. „stavbu vzornej kvality“. To sa aj naozaj dosiahlo, čo finálne zhodnotila aj kolaudačná komisia. Odvtedy je pri vstupe do budovy osadená i mramorová tabuľka s nápisom: „Previedli Pozemné stavby n.p.Nitra ako stavbu vzornej kvality.“

A na tejto úrovni skutočne i bola. Všetci účastníci verejnej kolaudácie to takto hodnotili, pretože každý kút stavby žiaril čistotou.

Všetkým, ktorí sa aj tou najmenšou mierou zaslúžili o takto vykonané dielo, patrí i po päťdesiatich rokoch vrele poďakovanie celej našej občianskej verejnosti. Osobitné poďakovanie patrí:

- kolektívu učiteľov školy pod vtedajším vedením riad. školy Ferdinanda Oravca a žiakom posledných ročníkov, ktorí veľmi celej veci napomáhali

- vedeniu obce a jej vtedajším poslancom pod vedením Michala Bollu

- páňovi Štefanovi Rybníkarovi, dnes už nebohému, vedúcemu pracovníkovi Okresného národného výboru Topoľčany, ktorý účinne napomohol tomu, aby sa stavba dostala do plánu realizácie

- páňovi Jozefovi Čiernemu, vedúcemu fasádnickej čaty, a jeho spolupracovníkom, teda aj všetkým tým, čo už nie sú medzi nami

- všetkým našim ženám, ktoré prispeli k tomu, že stavba žiarila čistotou.

Ďalej to boli naši občania: Štefan Krumpár, R.Krška, Peter Stanček, Ján Krumpár, Štefan Nemec a ďalší nemenovaní.

Akáže by to bola verejná kolaudácia bez pripraveného pohostenia na úrovni? Ona takáto skutočne aj bola, a to v miestnom kaštieli. Zabezpečil ju náš bývalý rodák a občan pán doktor Anton Bačkády, ktorý bol aj vyzúčený čašník. Bolo to jeho skutočné gesto, ktoré mu aj na žiadúcej úrovni vyšlo, čo veľmi ocenili všetci účastníci.

Skončila sa jedna etapa nášho životného napredovania s pocitom dobre vykonanej práce i pre tých, čo prichádzajú po nás. Bude to iste vzorná pamiatka i pre našu budúcu históriu.

Apríl 2013
Pavel Stanček

Riaditelia školy od roku 1962

Viliam Kolka 1962 - 1972
 Anton Veselý 1972 - 1974
 Emil Čerman 1974 - 1975
 Anton Veselý febr. – aug. 1975
 Pavol Meluš 1975 – 1980
 František Burzala 1980 – 1983
 Mgr. Ondrej Turan 1983 – 1990
 Ján Kolník 1990 – 1991
 Mgr. Ján Neradný 1991 – 2003
 PaedDr. Pavol Vančo 2004 – 2008
 Mgr. Tibor Lukačovič 2009 – 2012
 Mgr. Daniela Páleníková od 2013

Učiteľský zbor v školskom roku 1962/63

Stojaci zľava: Eva Švecová, Marta Bebjaková-Kotulová, Anton Veselý, Mária Veselá, Ferdinand Oravec, Lýdia Kolková, Viliam Kolka, Jolana Kolníková, Mária Kučerová-Chromá,
 Kľačiaci: Ján Kolník, Eduard Kolník

Prvé dni v novej škole

Zo škôlky na Rybníku nás 1. septembra 1964 priviedla pani riaditeľka Selešová do novučickej školy v parku a zverila do rúk pani učiteľky Veselovej ako prváčikov. Táto privetivá, ale rázna staršia dáma pripomínala skôr babičku z rozprávky, než prísnu učiteľku, volala nás „bábatenká“ a odňala svojim spôsobom výuky z našich ustráchaných detských duší aj ten posledný náznak strachu pred tou veľkou neznámou – školou. Budova školy bola úplne iná než tie ostatné domy v dedine – veľkoryso veľká, poschodová, s veľikánskymi oknami, dverami presklenými až po zem, ktoré sa samy zatvárali, vestibulom, v ktorom sa cez veľkú prestávku všetci žiaci poslušne prechádzali v dvojstupoch a jedli desiate prinesené z domu alebo zakúpené u tety Vincúrovej a neskôr Gulikovej. Obdivovali sme fontánky s tečúcou pitnou vodou, umývadlá s kohútikmi, splachovacie záchody... Nič z toho sme v tom čase doma ešte nemali. Teta upratovačka Malíková vedela rozprávať aj pútavé príbehy a ujo školník Slávik svojim dôstojným krokom vzbudzoval rešpekt u mladších aj starších žiakov. Platilo to aj pre ich nástupcov - pani upratovačku Babulicovú a pána školníka Laciku.

Telocvičňu a školskú jedáleň (dobrotu nám varili pani kuchárky Kašná a Kolníková) sme mali v kaštieli, ktorý vtedy ešte naplno dýchal životom ako dom kultúry – s knižnicou, tanečnou sálou, klubom pre mládež, kinosálou, v ktorej sa okrem premietania celovečerných filmov konali pri slávnostných príležitostiach aj kultúrne programy navčienené žiakmi pre občanov. Ale aj samotný školský vestibul bol svedkom mnohých podujatí – prebiehali tu celoškolské súťaže v prednese poézie a prózy, nástupy pionierskej a iskričkovej skupiny, nezabudnuteľné oslavy pod jedličkou s hrou na harmonike riaditeľa Kolku alebo učiteľov Ferka a Ondreja Turana, deviatci tu mávali svoje takmer už dospelácke rozlúčkové večierky, býval tu aj tradičný karneval s následným rodičovským plesom, schôdzka ZRPŠ, ROH. V lete vestibul nahrádzala vydláždená vonkajšia terasa.

Charizmatický pán riaditeľ Kolka a autori-

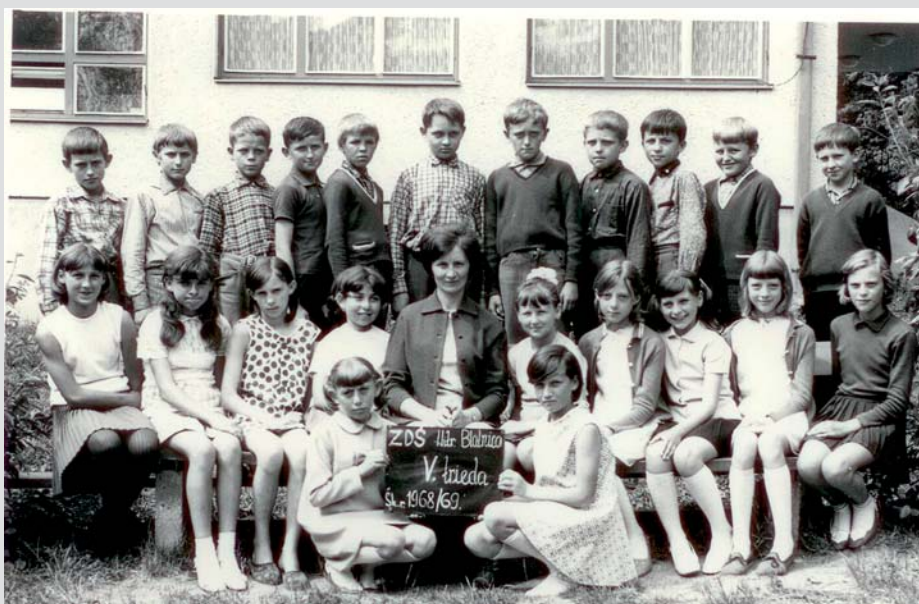
tatívny pán zástupca Veselý ako skvelí pedagógovia totiž dokázali zostaviť vynikajúci učiteľský zbor a viesť ho úspešne, svedomito a odborne, najmä však ľudsky všetkými úskaliami vzdelávacieho procesu a spoločenského života spolu s vyše 200 žiakmi. Bol to ukázkový kolektív profesionálnej kompetencie, vzájomnej sebaúcty a bezhraničnej kolegiality, učители sa priatelili aj v súkromí, čo sa pozitívne odrážalo na ich stmelenosti a pohoda panujúca medzi nimi sa prenášala aj na žiakov v úplne všetkých triedach. Všetky školské aj mimoškolské činnosti prebiehali hladko, cielene, bez akéhokoľvek chaosu, boli sme vedení k pocitu zodpovednosti, k úcte a rešpektu voči okolitému svetu. Bola to jednoducho oáza, v ktorej panovala neveriteľne príjemná a tvorivá atmosféra, akú som ja osobne nikdy viac už v žiadnom ďalšom vzdelávacom zariadení nezažila. Dokazuje to aj skutočnosť, že naša trieda ako jediná máva stretávku pravidelne každých 5 rokov od roku 1973 a prvýkrát sme sa stretli už rok po vyjdení zo školy! Hostiteľom v sále kaštiela (školská jedáleň) bol vtedajší pán riaditeľ Veselý.

Vo svojich spomienkach mám tunajšiu školu dodnes uloženú ako obraz vynikajúco fungujúceho dobre naolejovaného stroja, kde všetko do seba patrične zapadá, každá súčiastka má svoje miesto a každý jeden žiak vie o ňom absolútne všetko. Každý nový sa stal preto ihneď stredobodom pozornosti a veľkou udalosťou bol pre nás aj príchod každého nového učiteľa. Mnohí z nich tu strávili celý svoj profesionálny život, niektorí noví si v Blatnici našli aj svojich životných partnerov a žijú tu dodnes.

V rozsahu fundovaných vedomostí a solídneho základného vzdelania blatnická škola v ničom nezaostávala za prestížnymi mestskými školami, čo som osobne zakúsila na vlastnej koži.

Venujem pamiatke na manželov Veselých, ktorí vychovali celé generácie Blatničianov a pred ktorými sa všetci s úctou a vďakou hlboko skláňame.

Milada Tomanová (rod. Kúdelová)

Z histórie školstva v Nitrianskej Blatnici

Do školského roku 2012/2013 vstúpila naša škola ako jubiliujúca oslávenkyňa. V septembri uplynulo 50 rokov odvtedy, čo viac ako tristo žiakov z našej obce a okolitých dedín prekročilo prah novej základnej deväťročnej školy. Cesta k modernej a priestorovo vyhovujúcej školskej budove nebola jednoduchá ...

Od školského roku 1928/29 bola zavedená povinná osemročná školská dochádzka. To znamenalo pre väčšinu škôl zhoršenie podmienok, najmä čo sa týka priestorových možností pre vyučovanie. Škola v Nitrianskej Blatnici, už aj dovtedy preplnená žiactvom nad zákonom stanovený počet, musela žiadať o povolenie zriadiť 4. triedu. Keďže však pre ňu nebolo zodpovedajúcej učebne, muselo byť zavedené pol-denné striedavé vyučovanie.

O tom, že sa situácia v škole v nasledujúcich rokoch nezlepšila, ale naopak, ešte zhoršila, svedčí rozhorčený list generálneho vikára Apoštolskej administratúry v Trnave Karola Nečesálka z 24. apríla 1930 dekanovi-farárovi a predsedovi školskej stolice Alexandrovi Kuczmannovi, v ktorom mu vyčíta, že „nevychovel v zákonnej lehote prvému vládne napomenutiu a neodstránil všetky nedostatky, najmä nevyhovujúci vecný stav školy. Ten sa ešte zhoršil, keďže I. trieda má žiactva nad maximálny zákonný počet 82 žiakov.“ Preto udeľuje udržiavateľovi školy na návrh Okresného úradu v Nitre druhé vládne napomenutie s upozornením na právne následky prípadného tretieho vládneho napomenutia, ktoré by znamenalo zánik rímskokatolíckej školy, lebo by stratila štátnu podporu a obec by dostala príkaz zriadiť obecnú školu. „Čo na ten stav mám riečiť? Veď pre Pána Boha robte voľačo! Keď vedia iní ratovať školu, rozširovať, nové stavať, prečo by to nemal jeden nad školami okresu ustanovený dekan? Uznám, že každý nemá tej energie a možno ani tej schopnosti, ale vo vlastnom záujme nech ráči Vaša veľadôstojnosť podniknúť všetko možné, zakaiaľ je ešte čas, na záchranu Vašej školy.“

Od školského roku 1932/33 pre veľký počet žiakov dostala škola povolenie zriadiť 4. postupnú triedu a prijať štvrtého učiteľa. Až tretie vládne napomenutie, udelené školskej stolici v roku 1933, prinútilo jej predsedu podniknúť kroky na záchranu školy. K budove školy Pri rybníku bola v roku 1934 pristavaná ďalšia trieda a celá budova bola zrekonštruovaná. Všetky murárske, tesárske a pokrývačské práce vykonali občania obce. Podmienky pre vyučovanie sa teda zlepšili, aspoň pokiaľ išlo o učebne. Zriaďovateľa a udržiavateľa školy, rímskokatolícku školskú stolicu, však aj v nasledujúcich rokoch každoročne konaná školská inšpekcia napomínala, že si neplní „všetky povinnosti voči škole, neobstaráva pre ňu potrebný vecný náklad, ako dokazuje aj nedostatok paliva, a neplatí riadne ani učiteľské sily.“ Pri tejto inšpekcii (22. novembra 1937) našiel okresný školský inšpektor v čase školského vyučovanie školu prázdnu. Správca školy musel žiakov poslať domov, lebo „učebne neboli vôbec vykúrené a nebolo k dispozícii ani kúska paliva.“ Predsedu

školskej stolice pri tejto prehliadke inšpektor znovu upozornil, že „bude podaný návrh na odňatie rímskokatolíckeho charakteru školy, ak neodstráni všetky vecné nedostatky školy a nebude riadne platiť svojich učiteľov.“

V roku 1939 odišiel Alexander Kuczmann po 36 rokoch účinkovania v Nitrianskej Blatnici do dôchodku a na jeho miesto prišiel mladý kňaz Andrej Balogh, ktorý dovtedy pôsobil ako kaplán v Topoľčanoch. Ako nový predseda školskej stolice sa od začiatku snažil škole pomôcť. Už v roku 1940 požiadal cirkevnú vrchnosť v Trnave o pôžičku na opravu budovy starej školy, lebo „je vo veľmi úbohom stave. Okná sú hnilé, vypadané, strecha deravá, dvere dolámané. V zime v nej nebolo možné už ani pravidelne vyučovať, lebo sa nedala vykúriť.“ Pôžičku zrejme nedostal, lebo sa s rovnakou žiadosťou o rok neskôr obrátil na Župný úrad v Nitre.

Od 1. septembra 1946 bola v Radošine zriadená obvodná štátna meštianska škola, do ktorej začali dochádzať aj žiaci vyšších ročníkov z okolitých obcí - Ardanoviec, Bziniec, Nitrianskej Blatnice a Vozokán. Keďže sa tým znížil počet žiakov v ľudovej škole v Nitrianskej Blatnici, pre vyučovanie ročníkov 1. - 5. postačili existujúce učebne a škola bola od školského roku 1946/47 opäť trojtriedna. Od roku 1960 sa povinná školská dochádzka predĺžila o jeden rok a školy boli podľa počtu ročníkov rozdelené na tzv. malotriedne (1. - 5. ročník) alebo plneorganizované (1. - 9. ročník) základné deväťročné školy. Malotriednu ZDŠ v Nitrianskej Blatnici v školskom roku 1960/61 navštevovalo 178 žiakov.

Túžba občanov obce po novej škole, do ktorej by chodili všetky školopovinné deti, sa začala naplňovať v roku 1959, keď bol vypracovaný projekt budovy desaťtriednej ZDŠ. Nielen rodičia, ale aj ostatní občania sa plní nadšenia vo svojom voľnom čase zúčastňovali na prípravných prácach - vybudovali prístupovú cestu k stavbe, preložili vodovodné potrubie, odstránili prekážajúce porasty, vykopali ryhy pre základy. Školskú budovu stavala stavebná organizácia Pozemné stavby Nitra, pre ktorú pracovali mnohí skúsení murári - občania Nitrianskej Blatnice. Stavba bola dokončená v máji 1962 a odovzdaná do užívania 23. júna na slávnosti, na ktorej sa zúčastnili takmer všetci obyvatelia obce. Prvým riaditeľom novej školy bol Viliam Kolka.

Škola mala deväť učební a jednu špeciálnu učebňu pre vyučovanie prírodovedných predmetov. Pri škole bolo vybudované volejbalové ihrisko, ktoré sa počas zimných mesiacov menilo na klzisko. Postupne sa budovali ďalšie ihriská, dokončovala sa úprava okolia školy, boli vysadené okrasné kríky a kvety. To všetko, tak ako pri stavbe školy, opäť svojpomocne, brigádnicou prácou rodičov, učiteľov i ostatných obyvateľov obce.

V školskom roku 1962/63

bolo v deviatich postupných ročníkoch 321 žiakov, vrátane žiakov vyšších ročníkov z Vozokán, ktorí dovtedy dochádzali do školy v Radošine. Už v nasledujúcom školskom roku sa ukázalo, že nové priestory pre toľko žiakov nestačia, preto museli byť utvorené paralelné triedy a začalo sa dvojzmenné vyučovanie. V roku 1964 bola otvorená školská jedáleň pre cezpoľných žiakov a deti zamestnaných matiek.

V školskom roku 1967/68 bola v kaštieli zriadená telocvičňa. V lete roku 1972 bola dokončená učiteľská bytovka so štyrmi bytmi.

Malotriedna ZDŠ vo Vozokanoch, v ktorej počet žiakov z roka na rok klesal (v školskom roku 1972/73 mala len 17 žiakov v 1. až 4. ročníku), bola od 1. septembra 1973 zrušená a jej žiaci boli pridelení do ZDŠ v Nitrianskej Blatnici. Od 1. septembra 1976 bola zrušená aj malotriedna ZDŠ v Krtovciach a jej žiaci boli tiež pridelení do ZDŠ v Nitrianskej Blatnici.

V roku 1975 bola v zrenovovanej starej škole Pri rybníku zriadená školská družina s dvomi oddeleniami. Od školského roku 1982/83 bola povinná školská dochádzka skrátená na osem rokov, čím klesol počet žiakov a mohlo sa prejsť na jednozmenné vyučovanie.

Nová budova školskej družiny a školskej jedálne, postavená neďaleko školskej budovy, bola otvorená 1. januára 1984. Od januára 1993 slúži žiakom a verejnosti aj nová telocvičňa.

Politické a spoločenské zmeny po roku 1989 priniesli zásadné zmeny aj do oblasti školstva. Jednou z prvých bol spôsob výberu riaditeľov škôl, ktorí už neboli menovaní nadriadenými štátnymi a straníckymi orgánmi, ale volení najskôr učiteľmi, neskôr radou školy.

V školskom roku 2012/2013 má naša škola 133 žiakov v deviatich ročníkoch, je vybavená telocvičňou, školským klubom detí s tromi oddeleniami a školskou jedálňou, k dispozícii má multifunkčné ihrisko v areáli miestneho parku. K modernizácii vyučovania prispieva počítačová učebňa a multimediálna učebňa s interaktívnou tabuľou. Priestory školy využíva i Cirkevná základná umelecká škola sv. Lukáša Topoľčany, ktorá v hudobnom a výtvarnom odbore vytvára priestor pre rozvíjanie nadania našich žiakov.

Zdroj: Kol. autorov: Nitrianska Blatnica 1185 - 2010, Nitrianska Blatnica 2010

Spomienka na školu

Po ukončení štúdia na pedagogickej fakulte som dostala dekrét do ZŠ Nitrianska Blatnica. Nikdy som netušila, že toto bude moje prvé učiteľské miesto, kde sa uplatním a budem vychovávať a vzdelávať žiakov až do dôchodku - na jednej jedinej škole.

Ako mladá učiteľka, dedinou nepoznaná, vystúpila som z autobusa a pýtala som sa ľudí, kde je škola. Stále som kráčala do kopca, okolo kostola, ale žiadna školská budova sa neukazovala. Prichádzajúc do parku som zbadala budovu a v duchu som bola presvedčená, že je to škola, ktorú hľadám. Kráčajúc po chodníčku som zbadala človeka, ktorý sa opieral o zábradlie, pristúpim bližšie a pýtam sa, či som správne prišla. Bol to môj prvý zástupca riaditeľa školy pán Ferdinand Oravec. Predstavila som sa a uviedol ma dnu. Zoznámila som sa s riaditeľom školy Viliamom Kolkom a celým pedagogickým zborom.

Práca v škole bola náročná, ale zaujímavá a nádherná. Každý školský rok bol iný. Vychovala som tri generácie. Z vašich

žiakov sú dnes výborní remeselníci, podnikatelia, stredoškolsky a vysokoškolsky vzdelaní ľudia. Mnohí pracujú i v zahraničí. S bývalými žiakmi sa stretávam, vymieňame si skúsenosti, mnohí sú nielen rodičia, ale i starí rodičia.

Škola - to bol môj druhý domov, dobre som sa tam cítila, bol to pre mňa oddych, veľmi rada som mala deti a riešili sme rôzne problémy. Škola bola a bude základom života. Hoci som už na dôchodku viac rokov, stále ma zaujíma, čo nového prináša dnešné školstvo, aké metódy a formy sa uplatňujú vo vyučovaní. Čo sa týka pedagogického kolektívu, ten bol vynikajúci, keď sa udiali aj občas zmeny, vždy bolo veselo.

Na túto školu spomínam s úctou a láskou.

Mgr. Elena Sláviková

Keď sa oslavuje okrúhle životné jubileum, je zvykom zaspomínať si na pekné prežitie chvíle a udalosti, ktoré nám zostali v pamäti a s radosťou sa k nim vraciame. Pri 50. výročí otvárania ZŠ v Nitrianskej Blatnici si chcem i ja zaspomínať ako učiteľka pôsobiaca tu 36 rokov. Vlastne od jej otvárania až do odchodu na dôchodok. V šk. roku 1973/1974 odbor školstva v Topoľčanoch prideloval na jednotlivé školy v okrese družobné školy z okresu Gottwaldov, terajší Zlín. Nitrianska Blatnica bola určená ZŠ Želechovice. Počtom žiakov a pedagogických pracovníkov to bola pre nás veľká škola. Ich pedagogický kolektív mal 30 členov a nás v tom čase bolo iba 11. Všetci sme sa tejto spolupráce veľmi obávali. Pamätám sa, že naše prvé stretnutie sa uskutočnilo pred začiatkom školského roka práve v deň 29. výročia SNP, kedy k nám zavítali členovia učiteľského zboru a rodičovského združenia zo Želechovic. Po vzájomnom zoznamovaní, obhliadke školy a jej okolia bol vypracovaný plán družby medzi našim školami. V popoludňajších hodinách sme spoločne navštívili pomníky padlých v Slovenskom národnom povstaní na Jankovom vršku. Hneď pri prvom stretnutí sme zistili, že sú to kolegovia veľmi srdeční a priateľskí, naše obavy boli zbytočné. O tom sme sa uistovali pri pravidelných spoločných oslavách dňa učiteľov na našej škole a opäťovne na škole v Želechoviciach. Na tieto stretnutia si možno zaspomínajú dnes ešte žijúci vtedajší predstavitelia našej obce a ZRPŠ, ktorí sa ich tiež zúčastňovali.

Pri každom stretnutí sme si vymieňali navzájom pedagogické skúsenosti a plánovali spoločné akcie. Spolupráca nebola iba medzi pedagógmi, ale i medzi žiakmi. Veľmi pekným podujatím bolo, keď našu školu navštívilo okolo 50 žiakov zo Želechovic a pri kultúrnych a športových akciách nadviazali s našimi žiakmi nové priateľstvá a pravidelné vzájomné dopisovanie. Spomínam si, že naši žiaci mali nacvičenú divadelnú hru „Snehová kráľovná“, s ktorou sa prezentovali i v Želechoviciach. Zúčastnili sme sa aj výchovného koncertu v Gottwaldove. Spoločné lyžiarske výcviky

ako i letné tábory žiakov vo Fryštáku sa stali samozrejmosťou. Určite sa nedajú vymenovať všetky vzájomné podujatia. Dlhé roky priateľskej spolupráce, množstvo stretnutí však vytvorili medzi nami hlboký a úprimný vzťah, ktorý aj s odstupom času pokračuje medzi niektorými ešte žijúcimi kolegami a možno aj dnes už dospelými žiakmi.

Jedna ľudová múdrosť hovorí, že „čas sa zastaviť nedá, ale spomienky zostávajú“. I ja som si po dlhých rokoch rada zaspomínala.

Mária Chromá – učiteľka na dôchodku

Martina Jančovičová praje škole

Milá škola, k Tvojmu 50. výročiu Ti prajem, aby si nám ešte veľa rokov stála na vlastných nohách a aby si vzdelávala veľa žiakov.

Je len jedna pravdivá škola – škola života

*Škola je sranda veľká,
i keď do nás hučí učiteľka.
Naučí nás písať, čítať,
Na matike aj počítať.*

*Deň za dňom pod stresom, tlakom,
čo spôsobí našim žiakom?
Už nechcem byť „otrokom“
pod učiteľským nátlakom.*

*Túžba po vzdelaní začala vo mne rásť
konečne, keď som mala jedenásť.
Zemepis, dejepis v taške mám,
na autobus už utekám.*

*Uč sa, aby si bol šťastný
a nemusel tvrdo drieť!
Kým si mladý, tak sa nauč,
o čom všetkom je náš svet.*

Deti prajú škole

Naša škola oslavuje päťdesiatku! Rozniesla sa po chodbách radostná správa. Blatnické deti sú ako všetky ostatné – chvíľu malí anjeličky, hneď zas živé striebra. Keď však ide o narodeniny, vedia, čo sa patrí. Oslávencovi sa rozhodli zablahoželať. Priani bolo neúrekom. Potešte sa niektorými z nich.

„Milá škola, prajem Ti, aby si tu stále bola. Šikulov a génirov mala veľa. Učiteľov dobrých, milých, s jednotkami v hlave. Násteniek nech je tu raj, prváčikov ajajáj.“ (Daša Strihová, 5. tr.)

„Milá škola, želim Ti, aby si ďalej slúžila našim žiakom, aby sa ďalšie generácie mohli vzdelávať. Niekedy si ani neuvedomujeme, aká si pre nás dôležitá.“ (Kristína Klasová, 8. tr.)

„Všetko najlepšie, veľa notebookov! Nech je riaditeľ Obama!“ (Damián Zelinka, Guliver Mišaník, Samuel Kluka, 4. tr.)

„Všetko najlepšie k 50. výročiu. Chceme, aby sme za tých 5 rokov, čo tu ešte budeme, prežili veľa krásnych zážitkov.“ (Viktória Michalčová, Nina Plaštiaková, 4. tr.)

„Milá škola, prajem Ti, aby si sa stala milionárkou a dúfam, že mi dáš aj zopár z tých peňazí na jednokilometrovú limuzínu. Veľmi Ti dakujem, Tvoj Alex. A aj všetko naj k tvojim 50. narodeninám!“ (Alex Fojtů, 6. tr.)

„Milá škola! Želám Ti, aby si sa ešte zlepšovala, dlho stála, začala byť zábavná a aby si učila ľahšie veci ako doteraz. Dúfam,

že raz si Ťa moje alebo iné deti po zlepšení obľúbia.“ (Soňa Mihová, 8. tr.)

„Milá škola, želim Ti, aby si ešte dlho stála a vyučila takých žiakov, ako som ja!“ (David Pavlovič, 9. tr.)

„Naša drahá škola. Ďakujem za krásne strávené chvíle. Želám Ti, aby sa Ti darilo, aby Ťa nepriatelia obchádzali. Prajem Ti veľa zdravia, šťastia a úspechov.“ (Jakub Adamovič, 9. tr.)

„Milá škola, prajem Ti, aby si dobrých žiakov mala a aby Ti moderná technika pomáhala. Ďakujem, že si ma naučila písať a čítať. Dúfam, že tu budeš ešte dlhé roky po tom, čo ja odídem.“ (Kristián Krajčík, 5. tr.)

„Všetko najlepšie k päťdesiatke a aby si sa dožila stovky. Prajem Ti tiež novú fasádu, šatne, počítače a lepšie pomôcky.“ (Andrej Andrašovič, 7. tr.)

„K päťdesiatemu výročiu školy by som chcela povedať, že dakujem za to, že som sa v nej mohla učiť a vyrastať. Som rada, že tu je a pomohla mi nájsť priateľov.“ (Michelle Kerťészová, 7. tr.)

„Všetko najlepšie k 50. výročiu. Veľa dobrých učiteľov a žiakov. Nech nás deti ďalej reprezentujú vo futbale, tanci, hudbe a iných veciach. Nech sa darí všetkým v škole a veľa zdravia!“ (Dominika Vajdecková, 7. tr.)

Spracovala: Mgr. Katarína Kučerková

Cena starostu obce najlepším žiakom

V školskom roku 2007/2008 začala písať históriu nová tradícia – ocenenie Najlepší žiak školy. Starosta obce udeľuje na návrh pedagogickej rady Cenu starostu obce za vynikajúce výchovno-vzdelávacie výsledky, vzorné správanie a reprezentovanie školy v rôznych súťažiach a podujatiach. Cena pozostáva z plakety s erbom obce a diplomu. Ocenení žiaci:

2007/2008 – **Marek Miho**
2008/2009 – **Juraj Rožek**
2009/2010 – **Zdenka Selešová**
2010/2011 – **Jakub Adamovič**
2011/2012 – **Andrej Andrašovič**

Mimoriadne ocenenie za reprezentovanie školy:
Petra Líšková
Filip Soblahovský
Andrej Urban

Keď škola znamená bezstarostné detstvo...

Keď dnes takmer po roku spomínam na základnú školu, len sa nostalgicky pousmejem nad tým, ako sme kolektívne frľali, že nám znovu dali veľa učenia, veľa domácich úloh. Nikto z nás si vtedy neuvedomil, aké úžasné časy sme prežívali. Teraz v mojich spomienkach dominujú tváre mojich dobrých kamarátov a ochotných učiteľov, s ktorými som sa každodenne stretávala v krásnom prostredí parku, v ktorom stojí budova školy, a užívala si veselé chvíle. Z môjho súčasného pohľadu to bolo ešte bezstarostné detstvo. V porovnaní s inými školami vidím tú našu bývalú ako rozprávkovú, dobre známu budovu s vkusne zariadeným interiérom, plnú usmiatej detí. Vďaka dobrému prístupu ústretových učiteľov som sa veľmi dobre zapísala na strednú školu.

Pri príležitosti 50. výročia školy by som chcela vedeniu školy popriať aj naďalej veľa šikovných žiakov a dobrých učiteľov.

Čo nového v škole ?

Od 1.1.2013 má ZŠ s MŠ Nitrianska Blatnica nové vedenie. Po 50-tich rokoch existencie školy na jej čele stoja dve ženy - Mgr. Daniela Páleníková – riaditeľka školy a Mgr. Dagmar Ševčíková – zástupkyňa riaditeľky. Cieľom ich koncepcie vedenia základnej školy je zvyšovanie úrovne školy. Modernými vyučovacími metódami sa zamerajú na kvalitné vyučovanie prírodovedných predmetov, cudzích jazykov, na rozvíjanie nadania a záujmov žiakov, na odbránenie stresu a napätia v škole, na rozvoj environmentálnej a multikultúrnej výchovy. Hlavným zámerom je dať každému žiakovi priestor na vlastnú realizáciu a na prežitie vlastného úspechu.

Pedagogický zbor posilnili začiatkom roka nové učiteľky: Mgr. Alena Koporcová (Bio – Che - Fyz), Mgr. Ivana Ondrejková (Mat – Geo) a Mgr. Lucia Pánska (vychovávateľstvo – učiteľstvo MŠ). Dúfame, že sa im bude u nás páčiť a s našimi žiakmi dosiahnu pekné úspechy.

Pedagogickí zamestnanci školy v školskom roku 2012/2013

Mgr. Daniela Páleníková – riad. školy

Mgr. Dagmar Ševčíková – zástupkyňa riad. školy

Mária Hlohovská – zástupkyňa riad. školy pre MŠ

Mgr. Tibor Lukačovič †
Mgr. Mária Černeková
Mgr. Milan Stískal
Mgr. Janka Melušová
Mgr. Iveta Remenárová
Mgr. Ivana Ondrejková
PaedDr. Pavol Vančo
Mgr. Gabriela Luptáková
Mgr. Katarína Kučerková
Mgr. Alena Koporcová
Mgr. Ján Neradný
Mgr. Ondrej Turan
RNDr. Zuzana Havranová
PaedDr. Veronika Michalovičová
ThLic. Peter Štálnik
Mgr. Martina Kardošová
Iveta Franková
Zdenka Selešová
Daniela Gajderusová
Mgr. Lucia Pánska

Nepedagogickí zamestnanci školy

Alena Stančeková
Valéria Fuksíková
Viera Sulková
Katarína Hollanová
Katarína Držíková
Mária Bašistová
Miroslava Klasová
Marta Tóthová
Miloš Miartan

Rada školy pri ZŠ s MŠ Nitrianska Blatnica

Ing. Dagmar Pátrovičová – predsedníčka, delegovaná za

zriaďovateľa
Mgr. Milan Stískal – podpredseda, delegovaný za pedagogických zamestnancov ZŠ
Iveta Franková – delegovaná za pedagogických zamestnancov MŠ
Valéria Fuksíková – delegovaná za nepedagogických zamestnancov ZŠ
Tatiana Mizeráková – delegovaná za rodičov žiakov ZŠ
Juliana Krajčíková – delegovaná za rodičov žiakov ZŠ
Roman Siblík – delegovaný za rodičov žiakov ZŠ
Ing. Patrik Drahovský – delegovaný za rodičov detí MŠ
Alena Stančeková – delegovaná za zriaďovateľa

PaedDr. Veronika Michalovičová - delegovaná za zriaďovateľa
RNDr. Eduard Kollár – delegovaný za zriaďovateľa

Rada rodičov pri ZŠ Nitrianska Blatnica

Monika Líšková - predsedníčka
Tatiana Mizeráková
Slávka Králiková
Michaela Bartošeková
Slávka Obšivanová
Kristína Srogončíková
Helena Plaštiaková
Daniela Andrašovičová
Roman Siblík

Stojaci zľava: Ivana Ondrejková, Veronika Michalovičová, Gabriela Luptáková, Mária Černeková, Daniela Páleníková, Dagmar Ševčíková, Janka Melušová, Katarína Kučerková, Alena Koporcová, Pavol Vančo, Danka Gajderusová. **Sediaci:** Milan Stískal, Ján Neradný, Iveta Remenárová, Ondrej Turan, Martina Kardošová

Aká je súčasná materská škola v Nitrianskej Blatnici

Materská škola v Nitrianskej Blatnici tvorí so základnou školou jeden právny subjekt Základná škola s materskou školou Nitrianska Blatnica.

Materská škola zabezpečuje poldennú a celodennú výchovnú starostlivosť. Výchovu a vzdelávanie uskutočňujeme v zmysle vlastného vzdelávacieho programu „Cesta za poznaním“. Denný poriadok poskytuje priestor pre pokojný, bezpečný a zmysluplný pobyt detí v zariadení.

Sme dvojtriedna MŠ a v súčasnosti s maximálne naplnenou kapacitou – 47 zaradených detí. Naše zariadenie navštevujú aj deti z okolitých obcí /Vozokany, Lipovník, Krtovce/. Úzko spolupracujeme s rodičmi, základnou školou, obecným úradom a podnikateľskými subjektmi, ktoré pôsobia v našej obci.

Všetky pedagogické zamestnankyne spĺňajú kvalifikačné požiadavky. Poskytujú individuálne konzultačno – poradenské služby týkajúce sa riešenia výchovno – vzdelávacích problémov detí a o dosiahnutých výsledkoch. Spolupracujeme so Súkromným centrom špeciálne – pedagogického poradenstva v Banke – odborníčky logopédie a psychológie. 1x za dva týždne navštevujú našu školu, uplatňujú program „Rozvoja reči a komunikácie“. Úzko spolupracujú s rodičmi, poskytujú logopedické a psychologické služby deťom v budove školy aj za účasti rodičov. S odborníkmi za účasti rodičov uskutočňujeme besedy v oblasti školskej pripravenosti a logopédie. Informačnými panelami a nástenkami oboznamujeme rodičovskú verejnosť s cieľmi,

poslaním a významom predprimárneho vzdelávania. Externá lektorka zabezpečuje oboznamovanie detí s anglickým jazykom. Umožňujeme rodičom účasť v procese výchovy a vzdelávania, spoločne plánujeme a organizujeme množstvo kultúrnych, športových, výchovno – vzdelávacích podujatí. Naším hlavným zámerom je utvárať silný citový vzťah k živej a neživej prírode, utvárať základy environmentálneho citenia a zachovávať ľudové zvyky a tradície v našom regióne.

Klíma materskej školy je príjemná, tvorivá, priateľská, založená na pozitívnych medziľudských vzťahoch. Učiteľky rešpektujú osobnosť každého dieťaťa, dokážu podnecovať sociálnu komunikáciu prostredníctvom empatických prvkov v rozhovore, uplatňujú partnerský vzťah k deťom na základe vzájomnej dôvery. Svojím prístupom majú vždy na

zreteľ dieťa, jeho potreby, osobitosti. V podstatnej miere klímu školy ovplyvňujú aj rodičia, ktorí sa zúčastňujú rôznych aktivít, sú spoluorganizátormi podujatí, zaujímajú sa o chod materskej školy. Deti radi navštevujú materskú školu, tešia sa na nové zážitky. Rodičia prejavujú spokojnosť s prostredím, v ktorom ich dieťa trávi veľkú časť dňa.

V nasledujúcom období budeme hľadať nové formy spolupráce s rodinou, inštitúciami a podnikateľskou verejnosťou. Chceme v plnej miere využiť možnosti, ktoré sa nám ponúknu, aby sme deťom aj naďalej vytvárali príjemné a stimulujúce prostredie pre ich všestranný rozvoj.

Mária Hlohovská
zástupkyňa riaditeľky ZŠ s MŠ pre MŠ

POZVÁNKA

Základná škola s materskou školou Nitrianska Blatnica

Vás pozýva na kultúrny program venovaný
50. VÝROČIU ŠKOLY A DŇU MATIEK,
ktorý sa uskutoční dňa

12. mája 2013 o 15.00 hod. V KULTÚRNYM DOME.
Po programe bude nasledovať prehliadka budovy školy.

Výtvarná činnosť žiakov

V dnešnej uponáhľanej dobe má výtvarná výchova čo povedať do správnej výchovy detí. Nie je podstatné, či dieťa vie alebo nevie kresliť či malovať, ale či sa na túto hodinu teší a ako ju prežije. Okrem hodín povinnej výtvarnej výchovy majú žiaci možnosť navštevovať v rámci mimoškolskej činnosti výtvarný krúžok.

Úlohou je podporovať výtvarné nadanie, čítanie, kreativitu detí, prebúdzajú v nich fantáziu a predstavivosť, viesť ich k tvorivej činnosti prostredníctvom vyjadrenia svojich zážitkov, pocitov, postojov, rozvíjať osobnosť, poznávať svet cez aktívne výtvarné činnosti a stretnutie s umením, vytvárať vlastné hodnotové postoje k svetu človeka a svetu prírody, účelne využívať voľný čas, rozvíjať záujmy, využívať relaxačnú a terapeutickú funkciu tvorivej výtvarnej činnosti.

O tom, že máme na škole veľa šikovných a tvorivých žiakov, svedčí aj veľa aktivít a súťaží, na ktorých sa zúčastnili.

Pod vedením svojich pedagógov sa žiaci podieľali na výzdobe školy k rôznym spoločenským podujatiam, výstavách k aktuálnym ročným obdobiam a kalendárnym sviatkom. Svojimi prácami, ktoré sú súčasťou výzdoby, skrášľujú a zútulňujú prostredie tried a školy. Každoročne sú vyhlásené súťaže „Plody jesene – strašidielka“, výstava adventných venčekov a kalendárov, Valentínske srdiečko, do ktorých sa s nadšením zapája veľa žiakov od 1. po 9. ročník.

Žiaci pripravovali aj výrobky na vianočnú burzu a darčeky pre budúcich prvákov.

Občianske združenie Rotunda Jurko v spolupráci so ZŠ s MŠ zorganizovalo výtvarnú súťaž pre žiakov s názvom „Pohľadnica z Blatnice“. Žiaci mali vytvoriť pohľadnicu, ktorá by prezentovala našu obec. Svoje návrhy odovzdalo 84 žiakov. V kategórii kreslených a maľovaných pohľadníc získal 1. miesto Andrej Urban. Na počítači najkrajšiu pohľadnicu vytvorila Klára Zelinková.

Pri príležitosti Medzinárodného mesiaca školských knižníc sa naša škola každoročne zapája do česko-slovenského projektu pod názvom „Záložka do knihy spája školy“. S partnerskými školami, ktoré sú nám pridelené, si vymieňame záložky do kníh.

V mimoškolských výtvarných súťažiach, do ktorých sa zapájame, získali ocenenie aj naši žiaci.

Už tradične je to celoslovenská súťaž „Vesmír očami detí“. Ocenenie získali aj žiačky z našej školy. V roku 2011 Daša Strihová za 2. miesto, Veronika Rosičková za 3. miesto, v roku 2012 Dominika Rusková 5. miesto

v okresnom kole.

V roku 2011 v detskej súťaži poriadanej regionálnymi novinami Pardon „Zvieratko, ktoré mám rád“ získali deti 3. ročníka ocenenie v podobe sladučkej torty, ktoré im osobne odovzdali redaktorky novín.

V súťaži „Najkrajšie veľkonočné vajčko“ poriadanej Tribečským múzeom v Topoľčanoch boli ocenené práce 2 žiačok 3. ročníka M. Obšivanovej a Ch. Vaňovej.

Žiaci výtvarného krúžku sa v minulom roku zapojili aj do ďalších celoslovenských súťaží:

„Voda - súčasť nášho každodenného života“ - celoslovenská súťaž v rámci vzdelávacieho programu Modrá škola - voda pre budúcnosť - účasť 5-tich žiakov. Za zapojenie do tejto environmentálnej činnosti sme dostali ďakovný list od vyhlasovateľa súťaže - Bratislavskej vodárskej spoločnosti.

„Slovensko moje“ - 21. ročník regionálnej výtvarnej súťaže v kresbe a maľbe venovanej 15. výročiu úmrtia významného maliara, grafika, ilustrátora, vysokoškolského pedagóga a autora bývalých československých bankoviek Albína Brunovského - 6 žiakov.

„Svätoplukovo kráľovstvo oživa“ - celoslovenská súťaž poriadaná pod záštitou predsedu Matice slovenskej - 3 žiaci.

„Cesty za poznaním minulosti“ - 4. ročník celoslovenskej literárnej a výtvarnej súťaže pri príležitosti 68. výročia Slovenského národného povstania a 67. výročia ukončenia 2. svetovej vojny - 5 žiakov.

„Londýn 2012 - mesto olympijské“ - posolstvo Hráč XXX. Olympiády Londýn 2012 - Výtvarná súťaž o olympizme v roku 2012 - 4 žiaci.

„Anjel mojich Vianoc“ a „Svadba v ríši zvierat“, v rámci Mesiaca detskej tvorby - 6 žiakov.

Mgr. Mária Černeková

NAŠE ÚSPECHY

Naši žiaci sa pravidelne zúčastňujú súťaží a olympiád. Od januára sme dosiahli pekné úspechy:

Celoslovenská súťaž **Všetkovedko**: Michaela Obšivanová - 10. miesto z 2624 tretiačok, Andrej Urban - 12. miesto z 1319 piatačok, Damian Zelinka - 14. miesto z 2633 štvrtákov.

Postup do okresného kola **Pytagoriády** - Natália Mihová, Damian Zelinka - 4. roč., Andrej Urban - 5. roč., Veronika Rosičková - 6. roč.

Postup do okresného kola súťaže **Hviezdoslavov Kubín**: Natália Mihová, Andrej Urban, Tímea Mizeráková, Mária Rožeková.

Súťaž Tribečského múzea „**O najkrajšiu kraslicu**“ - ocenené: Michaela Obšivanová, Chiara Vaňová.

Biblická olympiáda: Kristína Klasová, Adriana Magová, Andrej Andrašovič.

Okresné kolo **Geografickej olympiády**: Andrej Urban (6. miesto), Alžbeta Sigetová, Andrej Andrašovič, Peter Tóth, Filip Soblahovský.

Postup do okresného kola súťaže „**Šaliansky Matko**“: Andrej Urban

Čo vieš o hviezdach: Andrej Urban, M. Rožeková, V. Králiková, D. Strihová, M. Fiala, L. Kupcová

Postup do okresného kola **Olympiády v anglickom jazyku**: Milan Stiskal, Andrej Urban.

Postup do okresného kola **Olympiády v slovenskom jazyku**: Daniela Stančeková.

Postup do okresného kola **Dejepisnej olympiády**: Andrej Bartošek, Andrej Andrašovič, Kristína Klasová, Peter Tóth, David Pavlovič, Adriana Magová.

Zapojili sme sa do výtvarných súťaží: „**Vesmír očami detí**“, „**O najkrajšiu kraslicu**“, „**Anjel mojich Vianoc**“. Starší žiaci sa zúčastnili obvodného kola v basketbale a volejbale.

Florbalisti mladší aj starší, ako aj futbalisti pokračujú v súťažiach pod vedením trénerov p. Bc. Valka, p. Ing. R. Jančoviča, p. P. Soblahovského.

Zo života najmenších

V marci sa konal zápis detí do materskej školy. Zápisu sa zúčastnili rodičia so svojimi deťmi nielen z našej obce, ale aj z Vozokán, Krtoviec, Lipovníka a Hajnej Novej Vsi. Celkovo sme zapísali 13 detí. V školskom roku 2013/2014 nastúpi do našej materskej školy celkovo 43 detí, čo znamená nadstav kapacity MŠ. Z toho dôvodu v zmysle zákona požiadame o udelenie výnimky na prijatie vyššieho počtu detí.

Pocity detí z prvej návštevy v MŠ boli rôzne, niektoré boli radostné, zvedavé, ale aj nesmelé. Deti si oboznámili s novými priestormi,

hračkami, ba niektoré sa zapojili aj do hier a činnosti detí, z čoho mali najväčšiu radosť hlavne rodičia, lebo videli, že svoje deti zveria do správnych rúk.

V marci sa uskutočnila v Tribečskej knižnici v Topoľčanoch recitačná súťaž detí predškolského veku okresu Topoľčany pod názvom „Mám básničku na jazyčku“. Každoročne sa tejto súťaže zúčastňujú aj deti z našej materskej školy. Na tohtoročnej súťaži nás reprezentoval Samko Franko. Za vzornú reprezentáciu bol ocenený diplomom. Samkovi želáme, aby vytrval vo svojej záľube aj v ďalších

rokoch.

Našu materskú školu navštívili bývalí škôlkári - prváci aj so svojou pani učiteľkou. Prijali pozvanie na divadelné predstavenie pod názvom „V ZOO“, v ktorom šikovný bábkoherec potešil všetky deti veselými príbehmi o zvieratkách, do ktorých zapojil aj deti. Po predstavení sa zabavili na diskotéke, pochutili si na perníčkoch a čaji. S nadšením si prezreli im známe priestory, hračky, ktoré im pripomenuli časy strávené v materskej škole. Niektorým školákom sa veru ani nechcelo z MŠ, nuž ale škola je škola ...

Školský klub detí

Súčasný Školský klub detí pri ZŠ s MŠ v Nitrianskej Blatnici pôsobí od roku 1984 a je súčasťou základnej školy. Nachádza sa vo vedľajšej jednoposchodovej budove, kde pre svoju činnosť využíva všetky miestnosti na poschodí.

V školskom roku 2012/2013 pracujú v ŠKD tri oddelenia, ktoré navštevuje 72 detí z 1.-9. ročníka.

Výchovno – vzdelávacia činnosť je zameraná na uspokojenie záujmov detí v čase mimo vyučovania s prevahou činností oddychového, rekreačného a záujmového charakteru. Neoddeliteľnou súčasťou výchovno – vzdelávacích činností je aj príprava na vyučovanie. ŠKD sa riadi školským výchovným programom SLNIEČKO, ktorého hlavným cieľom je rozvoj všestrannej osobnosti detí s rešpektovaním ich individuálnych zvláštností a potrieb.

► V rámci odpočinkovej činnosti poskytujeme deťom priestor pre ich vlastnú sebarealizáciu a individuálnu schopnosť si oddýchnuť. V tejto činnosti využívame spoločenské hry, čítanie detských kníh a časopisov, počúvanie hudby podľa vlastného výberu, sledovanie rozprávok, náučných filmov a hry na PC.

► Do rekreačnej činnosti zaraďujeme hlavne pobyt na čerstvom vzduchu – vychádzky v parku. Podľa ročných období využívame na sezónne hry, športy a aktivity detí aj ihriská a preliezky, ktoré sa v parku nachádzajú. V nepriaznivom počasi využívame na kolektívne športové hry a súťaže telocvičňu.

► Záujmové činnosti : spoločenská, pracovno – technická, estetická, prírodovedno – environmentálna, telesná, zdravotná a športová sú jedným z najdôležitejších prostriedkov výchovy mimo vyučovania. Zároveň sú aj pros-

triedkom relaxácie od školských povinností, z ktorých si každé dieťa môže vybrať niečo podľa svojho záujmu. Oboznamujeme deti s ľudovými zvykmi a tradíciami, nacvičujeme kultúrne programy na podujatia poriadané školou i obcou, vyrábame darčeky pre rodičov, výzdobu na karneval, ale i výzdobu podľa ročných období, s ktorou si skrášľujeme ŠKD, poriadame vianočné besiedky a pod. Medzi najobľúbenejšie patrí Noc s Anderseonom a záver školského roka, kedy deti v ŠKD môžu prespať.

► Počas prípravy na vyučovanie nadväzujeme na vyučovací proces a vedíme deti k zodpovednému plneniu si svojich povinností.

Danka Gajderusová
vychovávateľka ŠKD

Športové aktivity našich žiakov

50 rokov školy zanechalo hlboké stopy aj v jej športovom živote. O správny telesný a pohybový rozvoj sa zaslúžili pedagogickí zamestnanci i samotní rodičia žiakov. Okrem hodín telesnej výchovy svoje športové nadanie rozvíjajú žiaci i v tomto školskom roku v záujmových športových krúžkoch: športovo – streleckom, stolnotenisovom, florbalovom, pohybové a športových hrách.

Svoje pohybové a športové nadanie využili a prezentovali žiaci na súťažiach poriadaných školou v rámci obvodu a kraja: vo futbale, florbale, v cezpoľnom behu v obvodových súťažiach i na majstrovstvách Slovenska, v atletike, vo volejbale a vo vybíjanej.

Umiestnenia žiakov na súťažiach a turnajoch:

volejbal - chlapci,

obvodné kolo 2. miesto v r. 2012

Mikulášsky florbalový turnaj- chlapci,

obvodné kolo 2.miesto v r. 2011

Halový futbalový turnaj- chlapci,

obvodné kolo 4. miesto v r. 2011

Florbalová liga- obvodné kolo, mladší žiaci

4. miesto, starší žiaci 3. miesto

volejbal- dievčatá,

obvodové kolo 2. miesto v r. 2011

majstrovstvá v atletike

- Anna Šišková,

okresné kolo 3. miesto v behu na 60m v r. 2012

- Denis Vajdečka,

okresné kolo 4. miesto v skoku do výšky.

Medzi **úspešných športovcov** našej školy v súčasnej dobe patria: **Filip Soblahovský** – reprezentoval školu vo výbere kraja vo florbale, **Andrej Urban** sa zúčastnil Majstrovstiev sveta

OVP vo futbale – Junior Diabetes v r. 2012.

Talented žiaci navštevujú športové školy, čím reprezentujú našu školu i obec. **Oblúbenými formami** športovej činnosti sú školské výlety, vychádzky do prírody, pobyty v škole prírody, základný plavecký kurz a lyžiarsky výcvik. Na športové činnosti využívame veľkú športovú halu, posilňovňu, multifunkčné ihrisko, ktoré môžu žiaci i rodičia navštevovať i mimo vyučovania.

Chceme sa poďakovať všetkým, ktorí pomáhajú rozvíjať a organizovať športový život v našej škole. Vďaka patrí Obecnému úradu a Telovýchovnej jednote v Nitrianskej Blatnici pri podpore športových aktivít. Veď pohyb je základom zdravého života a zmysluplného využitia voľného času žiakov.

PaedDr. Pavol Vančo

